REVISTA CERCULUI DE ISTORIE-GEOGRAFIE - TURISM - GASTRONOMIE "VALAHIA"

TIMP ȘI SPAȚIU

Colegiul Tehnologic "Grigore Cherchez"

NR 5/IUNIE 2018
ISSN 2559-4516

NUMĂR ANIVERSAR

REVISTA „TIMP ȘI SPAȚIU” ÎMPLINEȘTE 1 AN DE LA PRIMA APARIȚIE

REDACŢIA:

REDACTOR COORDONATOR,
Prof. Nicoleta-Doina Nedelea

REDACTOR-ŞEF,
Prof. Vasilica Stan

REDACTOR-ŞEF ADJUNCT,
Prof. Carmen-Mihaela Ion

REDACTOR-ŞEF GASTRONOMIE,
Prof. Daniela Petre

REDACTOR-ŞEF TURISM,
Prof. Daniela Bobeică

ELEVI COORDONATORI:
Adriana Andrei (clasa a XI-a B)
Cătălin Apostol (clasa a X-a D)

FOTOREPORTER:
Cosmin Lifu (clasa a XII-a A)
Tania Năstase (clasa a X-a E)

REDACTORI ISTORIE:
Mihai Paiu (clasa a X-a D)
Petrică Ioniţă (clasa a X-a E)

REDACTORI GEOGRAFIE:
Angela Rădoi (clasa a XI-a B)
Adrian Chiriţă (clasa a X-a D)

REDACTORI TURISM:
Beatrice Dobre (clasa a X-a D)
Beatrice Didaie (clasa a XI-a B)

REDACTORI GASTRONOMIE:
Ștefania El Yazami (clasa a X-a D)
Petrişor Stan (clasa a X-a D)

„Timp şi spaţiu” este o publicaţie trimestrială, cu apariţie în lunile martie, iunie, septembrie şi decembrie, având ca obiectiv major realizarea unui spaţiu de manifestare a creativităţii elevilor care au iniţiat cercul de istorie-geografie-turism-gastronomie „Valahia”, a profesorilor şi elevilor Colegiului Tehnologic „Grigore Cerchez” București ce doresc să devină colaboratori ai cercului, dar şi un spaţiu pentru diseminarea exemplelor de bună practică prin activităţile organizate pe parcursul anului şcolar.

CUPRINS

- **CĂLĂTORIE ÎN TIMP**
- **DESCOPERĂ ROMÂNIA!**
- **TRADIŢII ŞI OBICEIURI PE GLOB**
- **CĂLĂTORIE ÎN SPAŢIUL ... GEOGRAFIC**
- **DESTINAŢII TURISTICE**
- **CĂLĂTORIE ÎN TIMP ŞI SPAŢIU**
- **ŞTIAŢI CĂ?....**
- **SURPRIZELE NUMĂRULUI**
- **TRADIŢII GASTRONOMICE**
- **RECOMANDAREA REVISTEI**
- **REŢETA NUMĂRULUI**
- **LALELE ȘI SPINI**
- **TINERE TALENTE**

❖ CĂLĂTORIE ÎN TIMP

LA MULȚI ANI !

Prof. Nicoleta-Doina Nedelea
Redactor coordonator

În urmă cu 1 an, membrii Cercului de istorie-geografie „Valahia” (cum era numit atunci cercul nostru, devenit între timp de istorie-geografie-turism-gastronomie) se străduiau să găsească un nume potrivit pentru revista pe care doreau să o lanseze. Ce e drept, și numele cercului se lăsase greu adoptat, era normal să se întâmple la fel și cu cel al revistei, pentru că fiecare avea câte o propunere, dar ... multe nu se încadrau în peisajul istoric sau geografic, altele păreau banale, altele considerate învechite sau prea utilizate ... și tot așa ... până a apărut ideea timpului și spațiului, care reflectau practic timpul istoric și spațiul geografic. Și uite așa s-a născut „Timp și spațiu”, care împlinește acum 1 anișor și a ajuns la numărul 5.

În anul care a trecut, revista a suportat câteva schimbări. Au fost modificări ale redacției, diversificarea rubricilor, încercări de îmbunătățire a calității etc. Nu pot spune că există foarte mari diferențe până acum, dar sper ca ele să fie din ce în ce mai vizibile, iar revista să reziste ani mulți și să se contureze ca o tradiție transmisă din generație în generație de elevii Colegiului Tehnologic „Grigore Cerchez”.

În acest an școlar, când am aflat că există un concurs național al revistelor școlare, am convocat redacția... să hotărască dacă participăm la competiție. Au început părerile ... că suntem la început, nu știm dacă e bine ce scriem, nu știm dacă această revistă (apărută practic pentru a ne manifesta creativitatea și a disemina activitățile cercului) întrunește calitățile necesare unei participări sau ne facem de râs... Cei mai mulți am realizat că... dacă nu participăm acum și la următorul concurs ne vom pune aceleași probleme. Ne-am înscris și nu am greșit, deoarece revista „Timp și spațiu” a obținut ***LOCUL II*** la faza pe sector și ***MENȚIUNE*** la faza pe municipiu.

Toți ne mândrim cu prima diplomă obținută, încercăm să îmbunătățim calitatea revistei, iar la concursurile viitoare să obținem diplome din ce în ce mai valoroase.

Mulțumesc tuturor celor care au făcut posibilă apariția revistei noastre, celor au scris pentru a-i asigura continuitatea și tuturor redactorilor care au pus umărul la realizarea ei. Dragi elevi, vă rog, continuați să scrieți!

INSPECTORATUL ȘCOLAR AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI
Nr. 2018 / 19.04.2018
DIPLOMA
PREMIUL II
Pentru participarea la Concursul de Reviste Școlare, etapa pe sector la:
➢ Secțiunea: Genul caleidoscop – TIMP ȘI SPAȚIU
➢ Liceul Tehnologic „G. Cerchez”
Inspector Școlar de Specialitate
Ștefan Elena

❖ DESCOPERĂ ROMÂNIA!

CASTELUL HUNIAZILOR

Gabriela Butnaru
Clasa a XI-a D

Un loc deosebit, care trebuie neapărat vizitat, este Castelul Huniazilor sau Castelul Corvinilor. Este considerat unul dintre cele mai frumoase castele din lume. Se află la Hunedoara, în regiunea central-vestică a României, într-o zonă ce păstrează urme din vechea Dacie şi este renumită pentru prezența zăcămintelor de minereuri feroase. Prima atestare documentară a castelului ar fi din 1278, sub semnul Casei de Anjou, care în acea epocă domnea în Ungaria și Transilvania.

În anul 1409, regele Sigismund de Luxemburg donează posesiunea regală Hunedoara lui Voicu și familiei sale. Devenit regent al Ungariei și principe al Transilvaniei, Iancu de Hunedoara moștenește fortăreața de la tatăl său și o transformă în castel. Fiul său, Matei Corvin, rege al Ungariei, mărește castelul adăugând la stilul gotic original elemente tipic renascentiste.

În jurul castelului au apărut de-a lungul timpului diferite legende ce îi conferă un aer de basm. Conform uneia dintre acestea, Sigismund de Luxemburg ar fi lăsat însărcinată o frumoasă localnică, iar pentru a-şi acoperi fapta i-a dat tinerei ca soţ pe cneazul Voicu, iar copilului i-a oferit un inel de aur prin care să-l poată recunoaşte ca moştenitor. În timpul unei călătorii, inelul este furat de un corb. În acel moment, Iancu de Hunedoara, chiar dacă era doar un copil, a luat arcul şi a ţintit corbul, recuperând astfel inelul. Legenda stă la baza creării blazonului familiei Corvinilor, reprezentat de un corb cu un inel în cioc.

Castelul Huniazilor
(http://www.castelulcorvinilor.ro/wp-content/uploads/2016/05/turnul-de-poarta-1024x768.jpg)

Surse:
Castele din Transilvania, Ed. KINA ITALIA/EuroGrafica
www.castelulcorvinilor.ro

MĂNĂSTIREA CARAIMAN

Marius Crețu
Clasa a X-a D

Mănăstirea Caraiman este o mănăstire ortodoxă aflată în orașul Bușteni, județul Prahova, la poalele masivului Caraiman. Crucea de pe Caraiman parcă străjuiește poteca ce duce pașii pelerinilor spre mănăstire.

Mergând către telecabina din Bușteni, la un moment dat, pe partea stângă, un indicator și o icoană arată poteca cu dale de piatră pe alocuri, ce duce spre mănăstire. Aceasta ajunge într-o poiană, unde părintele Gherontie Puiu a ridicat măreața mănăstire. Construcția a început în anul 1998, când Patriarhul Teoctist a binecuvântat ridicarea unui schit de lemn.

Se povestește că părintele Gherontie Puiu, în vremea când era bolnav și a fost internat în spital în urma unui accident vascular, a avut un vis în care a văzut-o pe Maica Domnului, care i-a spus: „Vei găsi un brad cu șase ramuri, lângă o apă curgătoare, pe un plai de unde se vede marea Cruce. Acolo să faci mănăstirea!”.

Între anii 2000-2001 s-a construit biserica de lemn cu hramul „Acoperământul Maicii Domnului”, un aghiasmatar și un corp de chilii. La data de 21 octombrie 2001, biserica de lemn a fost sfințită și s-a pus piatra de temelie pentru construirea unei noi biserici, de zid, cu hramul „Înălțarea Sfintei Cruci”, ridicată între anii 2002-2007 împreună cu clopotnița, trapeza, respectiv unul dintre corpurile arhondaricului. În toamna anului 2007 a început construcția celorlalte chilii, lucrările fiind finalizate în 2010, iar în 2012 a fost construit corpul de clădire în care se află centrul social-pastoral „Sfânta Cruce”.

Mănăstirea Caraiman
(http://www.manastireacaraiman.ro/files/photos.jpg)

Surse:
http://www.manastireacaraiman.ro
https://www.directbooking.ro/obiective-turistice-romania.aspx

❖ TRADIŢII ŞI OBICEIURI PE GLOB

OBICEIURI ȘI TRADIȚII DIN CHINA

Adriana-Ștefania Andrei
Clasa a XI-a B

Chinezii au păstrat până în zilele noastre tradiția festivalurilor care au drept scop venerarea strămoșilor și a trecutului glorios.

Festivalul Primăverii și Anul Nou chinezesc reprezintă cel mai important eveniment de peste an. Noul An este marcat printr-o vacanță națională. Sărbătorile durează patru zile, iar încă din ajun, magazinele sunt închise și toată lumea se relaxează în așteptarea cinei în familie, moment simbolic ce inaugurează Noul An.

Tradiția chineză spune că în ajunul acestei sărbători, zeul norocului, Cai Shen, trece în paradis, ducând cu el faptele de peste an ale fiecărei familii. El se reîntoarce în cea de-a cincea zi a Anului Nou, pentru a împărți noroc oamenilor, de aceea magazinele își reiau atunci activitatea pentru a profita de momentul de bun augur.

(https://qigongspirit.files.wordpress.com/2013/02/chinese-new-year10.jpg?w=535)

În timpul festivalului, cei apropiați își dăruiesc reciproc Hong bao, niște pachete roșii umplute cu bani pentru a stimula prosperitatea. Tot acum, cu ocazia paradelor, sunt practicate arte specifice, unele pe cale de dispariție, cum ar fi mersul pe picioroange, dansurile dragonilor și jocurile de artificii, practicate mai mult în zona rurală sau în orașele mai mici. Fastul este vizibil și la nivel culinar, iar felurile de mâncare au, în timpul acestui festival, conotații simbolice: rața reprezintă fidelitatea, peștele prosperitatea, portocalele prospețimea și dulceața vieții etc.

(http://www.dozadebine.ro/wp-content/uploads/2016/02/Anul-nou-chinezesc-01.jpg)

Festivalul Bărcii Dragonului este un alt festival important, care pică de obicei în luna iulie, sărbătoare dedicată poetului și ministrului Qu Yuan, care s-a sinucis în anul 278 î.Hr. prin înec, protestând față de situația disperată în care se găsea China la acea vreme. Festivalul este celebrat mai mult în părțile de sud ale Chinei și în Hong Kong, unde au loc competiții pe echipe între bărci-dragon, în sunet de fanfare. În pauze, participanții gustă tradiționalele zong zi, prăjituri din orez glasat învelit în frunze de lotus.

(http://chinatemplu.weebly.com/uploads/1/0/1/1/10119243/62563.jpg?1340041242)

Festivalul Mijlocului Toamnei se desfășoară în septembrie sau octombrie. Este cunoscut și sub denumirea de Festivalul Lunii, deoarece este celebrat prin prăjiturile în formă de lună, făcute din paste umplute cu cremă dulce sau cu gălbenuș de ouă. Obiceiul datează de pe vremea dinastiei Yuan (1279-1368), pe când China era sub ocupație mongolă, iar chinezii comunicau prin răvașe secrete, ascunse în aceste prăjituri.

(http://chinatemplu.weebly.com/uploads/1/0/1/1/10119243/2566836.jpg?254)

Surse:
https://chinatemplu.weebly.com/obiceiuri.html
http://www.dozadebine.ro

❖ CĂLĂTORIE ÎN SPAŢIUL ... GEOGRAFIC

ZIUA MONDIALĂ A APEI: CONCURS DE POSTERE „APA ÎNSEAMNĂ VIAȚĂ !”

Ioana-Andreea Bălăneanu
Clasa a X-a C

Pe 22 martie 2018, cercul „Valahia” a sărbătorit Ziua Mondială a Apei organizând un concurs de postere cu tema „Apa înseamnă viață!”. Au participat elevi din clasele a X-a C, a X-a D, a X-a E, a X-a G, a XI-a B, a XI-a D.

Activitatea a avut drept scop aplicarea cunoștințelor însușite la ore. S-a urmărit stimularea comportamentului creativ și promovarea spiritului de competiție. Originalitatea, creativitatea, aspectul lucrării și mesajul transmis au fost criteriile care au departajat posterele în cadrul concursului.

Cu lucrările participante a fost realizată o expoziție la etajul II. Puteți să o vedeți mai jos.

Expoziția vizitată și ... analizată de colegi
(Fotografie din arhiva Cercului „Valahia”)

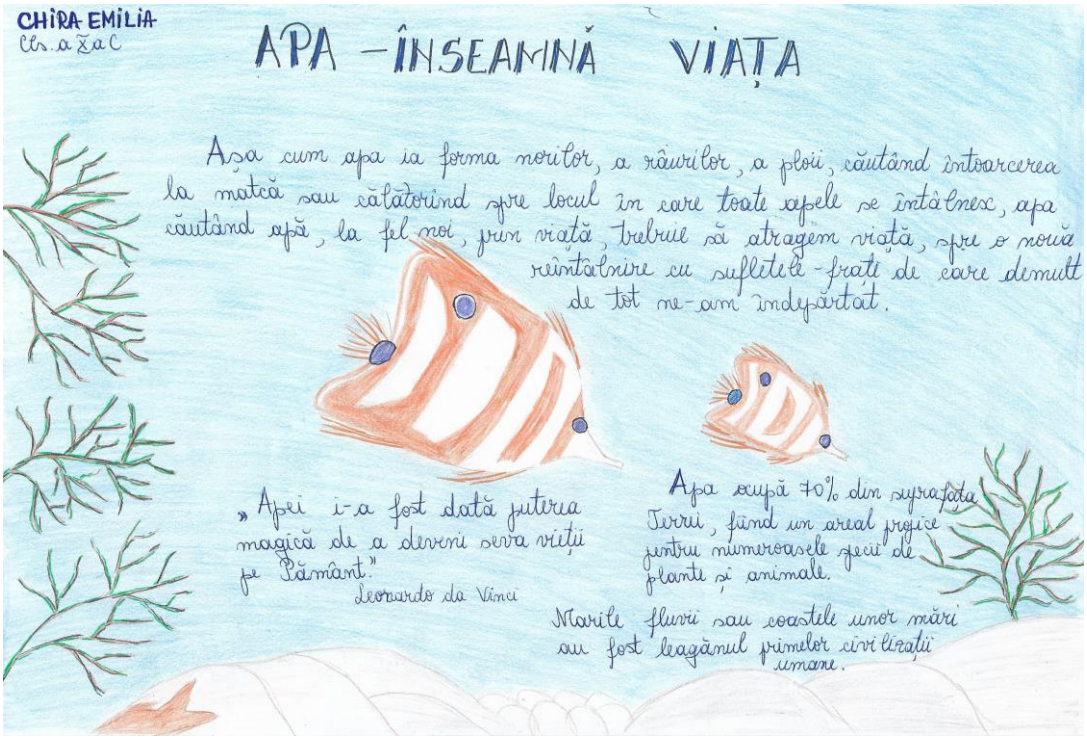
CHIRA EMILIA
cls. a 5a C
APA – ÎNSEAMNĂ VIAȚA
Așa cum apa ia forma norilor, a râurilor, a ploii, căutând întoarcerea la matcă sau călătorind spre locul în care toate apele se întâlnesc, apa căutând apă, la fel noi, prin viață, trebuie să atragem viață, spre o nouă reîntâlnire cu sufletele-frați de care demult de tot ne-am îndepărtat.
„Apei i-a fost dată puterea magică de a deveni sevă vieții pe Pământ."
Leonardo da Vinci
Apa ocupă 70% din suprafața Terrei, fiind un areal propice pentru numeroasele specii de plante și animale.
Marile fluvii sau coastele unor mări au fost leagănul primelor civilizații umane.

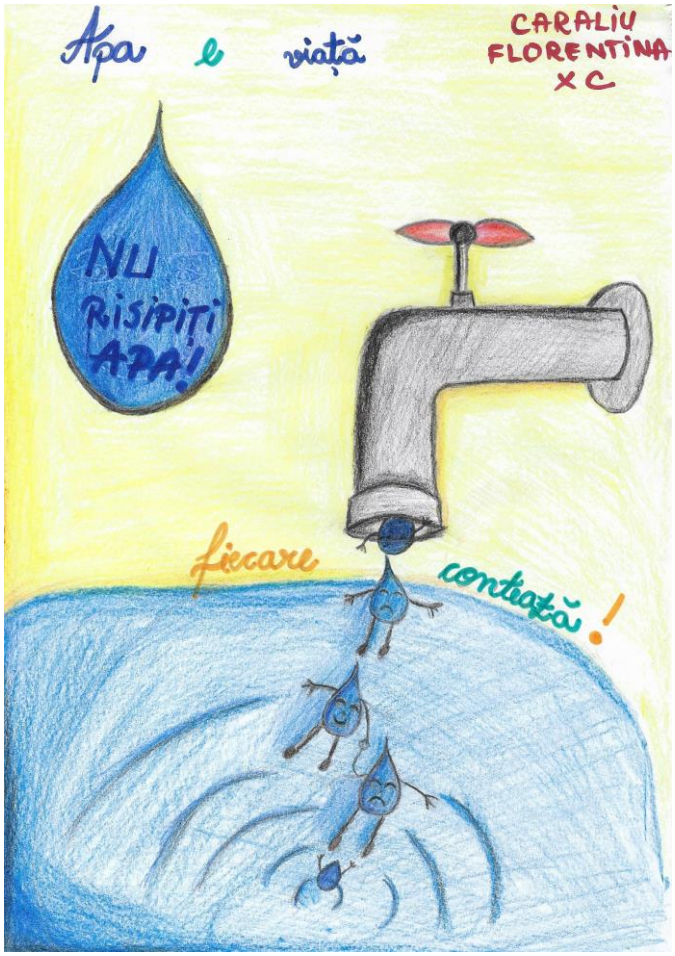
Apa e viață
CARALIU FLORENTINA
X C
NU RISIPIȚI APA!
fiecare contează!

STOP POLUĂRII
GUȚĂ ALINA
X E

Pentru noi, occidentalii acestei lumi, apa este un bun pe care, adesea, îl prețuim prea puțin. Răsucim doar robinetul și ea curge, ne este la îndemână. Dar mulți dintre semenii noștri nu au acest noroc, însăși supraviețuirea lor fiind uneori pusă în pericol din cauza lipsei lichidului vital. Întreaga lor existență se învârte în jurul surselor atât de prețio

Aproape 900 de milioane de oameni din întreaga lume nu au robinete în casă și trăiesc la distanțe de cel puțin un kilometru depărtare de cea mai apropiată sursă de apă.

H₂O...
Este o formulă magică?
Dacă ne luăm după simplitatea ei, se pare că nu. Gândiți-vă însă la cât de prezentă este apa în viața fiecăruia dintre noi și veți constata, că, de fapt, această formulă chimică deține secretul vieții în Univers. Cercetătorii susțin că, în fiecare zi, peste 25.000 de oameni mor în lume din cauza faptului că nu au acces la apă potabilă. Acesta este principalul motiv pentru care Adunarea Generală a Națiunilor Unite a declarat decada 2005-2015 drept Deceniul Internațional „Apă pentru viață", scopul fiind acela de a ridica nivelul de cunoștințe și de a informa populația globului asupra importanței economisirii și utilizării raționale a apei.

EXISTĂ SUFICIENTE SURSE
Spre deosebire de petrol sau de cărbune, rezervele de apă sunt reînnoibile, astfel că, dintr-un anumit punct de vedere, ele pot fi privite ca nelimitate.

FĂRĂ APĂ, TOTUL MOARE
Pentru ca vegetația să se dezvolte în condiții optime, este nevoie, pe lângă substanțele nutritive din sol, de apă sub formă accesibilă, în mod permanent. Apa constituie, pe de o parte, unul dintre componentele de bază ale fertilității (plantele având nevoie de apă în tot timpul perioadei de vegetație), iar, pe de altă parte, soluția solului este un furnizor de substanțe nutritive, plantele neputând utiliza elementele de hrană din sol decât dacă sunt dizolvate în apă.
Treptat, apa înmagazinată în sol este preluată de rădăcinile plantelor sau se evaporă de la suprafața solului în atmosferă. Fără aport suplimentar de apă, solul se va usca progresiv. Limita inferioară a apei utile pentru plante, limită sub care plantele se ofilesc ireversibil, poartă numele de coeficient de ofilire.
Conținutul de apă în situația în care planta moare mai poartă și numele de punct de ofilire ireversibilă.

Perla albastră

APA, MIRACOLUL VIEȚII
Este unul dintre cele mai prețioase lichide. Îl găsim pe Terra, în toate cele trei stări de agregare (vapori, lichid și solid), dar și pe alte corpuri cerești: pe planete, în nebuloase, în vecinătatea stelelor și în alte galaxii. Contrar aparențelor, apa este peste tot în Sistemul Solar și în Calea Lactee.

PĂSĂRELU ANDREEA XD

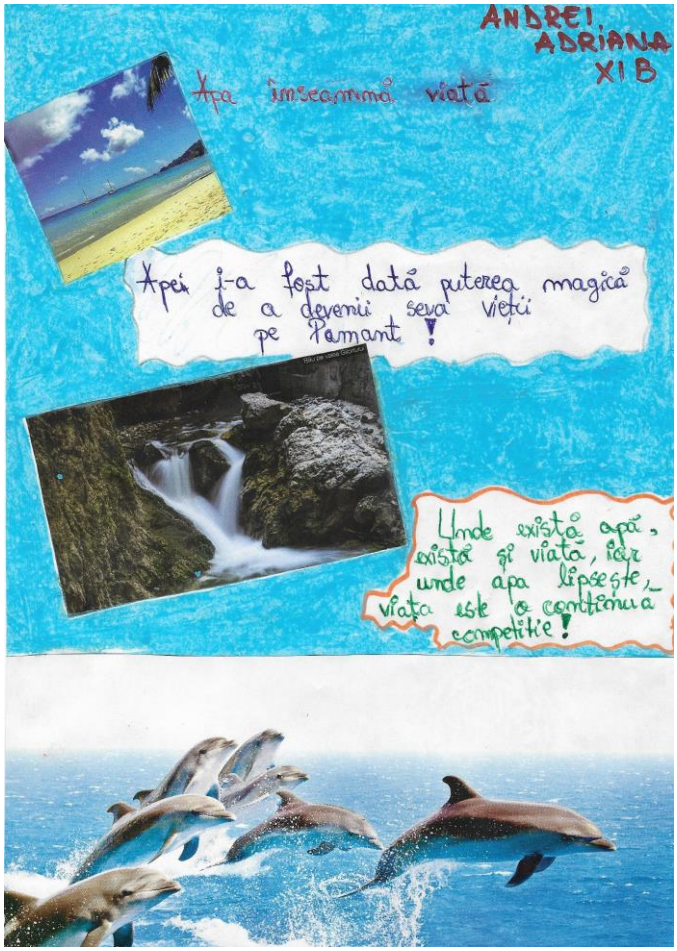

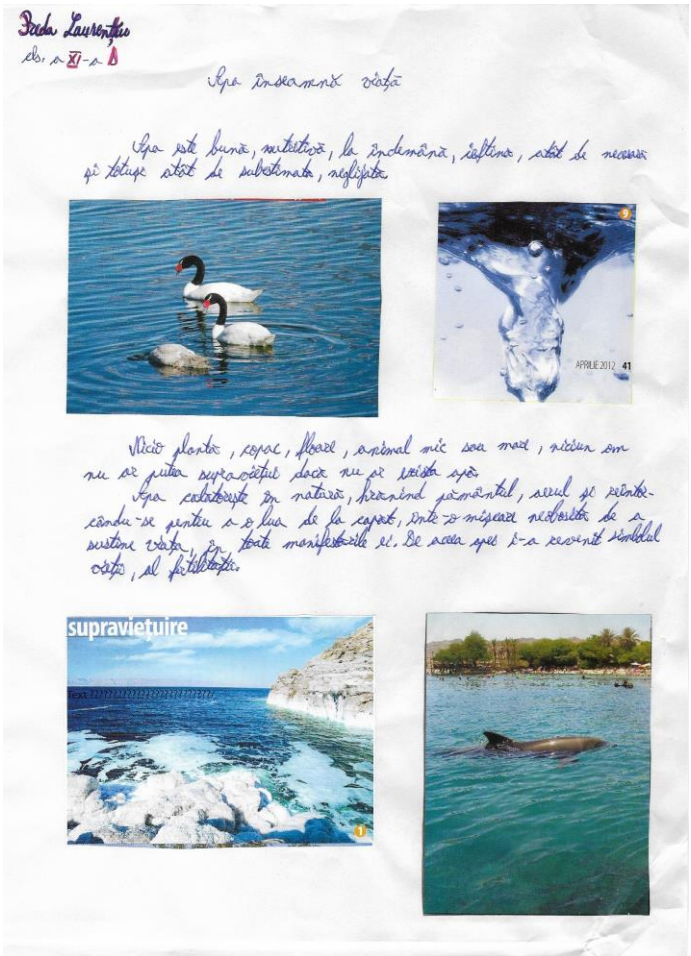

ZIUA PĂMÂNTULUI

Radu Mircea
Clasa a X-a D

Sărbătorită în fiecare an pe 22 aprilie în întreaga lume, Ziua Pământului nu a fost uitată nici de Cercul „Valahia”. Au fost organizate două activități: Concursul interdisciplinar „Să cunoaștem planeta albastră!”, organizat în colaborare cu doamna profesoară de biologie Gabriela Teoderoiu și concursul de eseuri „Povestea Pământului”.

La concursul „Să cunoaștem planeta albastră!” au participat echipe, formate din câte 3 elevi, din clasele a X-a B, a X-a C, a X-a D, a XI-a B, a XI-a C. Am participat la 6 probe, care au urmărit să ne stimuleze gândirea, spiritul de observație, atenția, spontaneitatea și lucrul în echipă. A trebuit să aranjăm texte, să completăm cuvintele lipsă, dar și să răspundem la întrebări în limba engleză. La sfârșitul concursului, după calcularea punctajului, pe primul loc se aflau la egalitate clasele a X-a C și a XI-a C, așa că a avut loc și o probă de baraj. Au câștigat elevii clasei a X-a C. Pe locul II a ieșit clasa a XI-a C, pe locul III clasa a X-a B, iar mențiunea a fost obținută de noi, reprezentanții clasei a X-a D.

Concurenții:

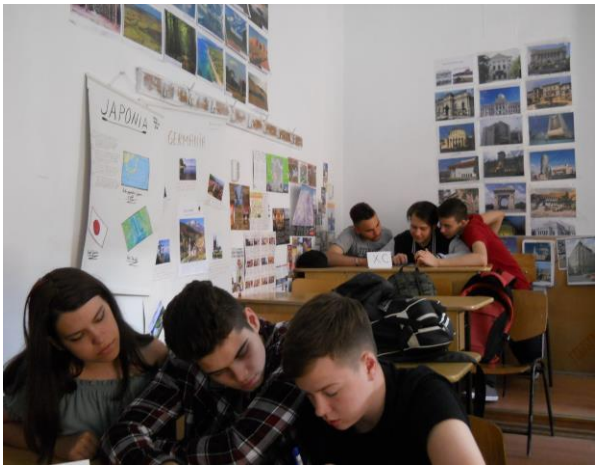

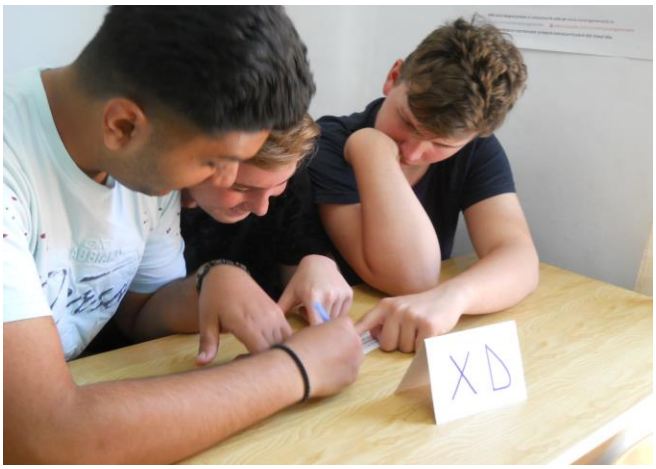

Fotografii din arhiva Cercului „Valahia”

La concursul de eseuri „Povestea Pământului” au participat elevi din clasele a X-a C, a X-a D și a XI-a D.

Concursul a testat spiritul creativ, notele fiind acordate pentru originalitate, limbajul utilizat, punctuație și ortografie, aspectul lucrării, mesajul transmis.

Lucrările sunt expuse la etajul II. Mai jos puteți admira această expoziție.

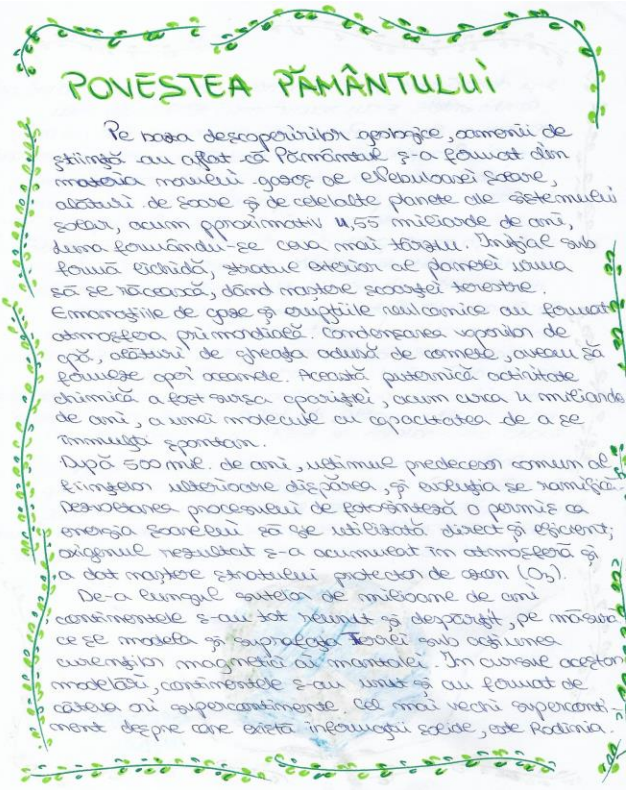

POVEȘTEA PĂMÂNTULUI

Pe baza descoperirilor geologice, oamenii de știință au aflat că Pământul s-a format din materia norului gazos al Nebuloasei Solare, alături de Soare și de celelalte planete ale sistemului solar, acum aproximativ 4,55 miliarde de ani, luna formându-se ceva mai târziu. Inițial sub formă lichidă, stratul exterior al planetei urma să se răcească, dând naștere scoarței terestre. Emanațiile de gaze și erupțiile vulcanice au format atmosfera primordială. Condensarea vaporilor de apă, alături de gheața adusă de comete, aveau să formeze apoi oceanele. Această puternică activitate chimică a fost sursa apariției, acum circa 4 miliarde de ani, a unei molecule cu capacitatea de a se înmulți spontan.

După 500 mil. de ani, ultimul predecesor comun al ființelor ulterioare dispărea, și evoluția se ramifică. Dezvoltarea procesului de fotosinteză o permis ca energia Soarelui să fie utilizată direct și eficient; oxigenul rezultat s-a acumulat în atmosferă și a dat naștere stratului protector de ozon (O_3).

De-a lungul sutelor de milioane de ani continentele s-au tot reunit și despărțit, pe măsură ce se modela și suprafața Terrei sub acțiunea curenților magnetici ai mantalei. În cursul acestor modelări, continentele s-au unit și au format de câteva ori supercontinente. Cel mai vechi supercontinent despre care există informații solide, este Rodinia.

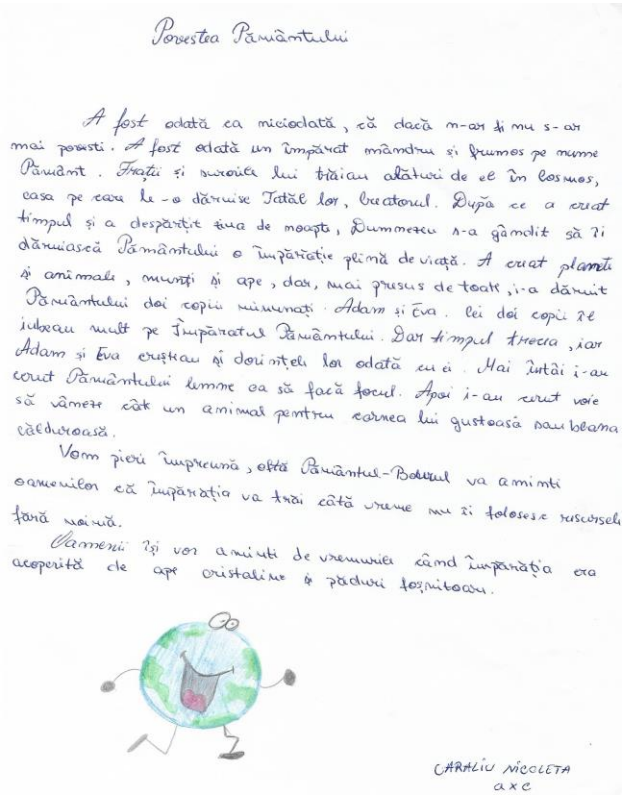

Povestea Pământului

A fost odată ca niciodată, că dacă n-ar fi nu s-ar mai povesti. A fost odată un împărat mândru și frumos pe nume Pământ. Frații și surorile lui trăiau alături de el în Cosmos, casa pe care le-o dăruise Tatăl lor, Creatorul. După ce a creat timpul și a despărțit ziua de noapte, Dumnezeu s-a gândit să îi dăruiască Pământului o împărăție plină de viață. A creat planete și animale, munți și ape, dar, mai presus de toate, i-a dăruit Pământului doi copii minunați: Adam și Eva. Cei doi copii îl iubeau mult pe Împăratul Pământului. Dar timpul trecea, iar Adam și Eva creșteau și dorințele lor odată cu ei. Mai întâi i-au cerut Pământului lemne ca să facă focul. Apoi i-au cerut voie să vâneze cât un animal pentru carnea lui gustoasă sau blana călduroasă.

Vom pieri împreună, oftă Pământul-Bolurul va aminti oamenilor că împărăția va trăi câtă vreme nu îi folosesc resursele fără noimă.

Oamenii își vor aminti de vremurile când împărăția era acoperită de ape cristaline și păduri foșnitoare.

CARALIU NICOLETA
a x c

Povestea Pământului

Planeta noastră este o sferă enormă, care se rotește în jurul unei stele: Soarele. Pământul s-a format cu circa 4,6 miliarde de ani în urmă, din gaze fierbinți și praf, care au devenit o sferă din rocă topită și incandescentă. În milioane de ani, temperatura din centrul Pământului a coborât până la 5500 °C, iar gazele ieșite la suprafață din adâncuri s-au adunat în jurul acesteia formând un balon gazos, numit atmosferă.

În primii săi ani, Pământul era o sferă de rocă topită și incandescentă. Când s-a format scoarța, gazele au țâșnit prin vulcani, creând atmosfera.

Pământul s-a răcit treptat, iar roca topită, prezentă la suprafață, a devenit solidă. În noua atmosferă s-au format norii și a început să plouă: oceanele și mările au început să se umple cu apă. În urmă cu aprox. 3 mil. de ani, în oceane au apărut primele forme de viață. La început erau organisme simple. Apoi s-au dezvoltat plantele, animalele au început să evolueze și viața s-a mutat treptat din apă pe uscat.

În zilele noastre există pe Pământ foarte multe plante și animale diferite. Planeta s-a răcit, dar nucleul său este încă foarte cald. Există încă vulcani și furtuni, dar nu la fel de multe ca atunci când Pământul era încă în formare.

Văzut de pe Lună, Pământul pare rotund, dar, în realitate, este ușor turtit la cei 2 poli și bombat la mijloc. O mare parte din suprafața sa este acoperită cu apă, ceea ce îl face să pară de culoarea albastră.

Corpuș Gabriela XI D

Preda Laurențiu
cls a XII-a D

Povestea Pământului

Pământul este o planetă rectam de mică, într-un vast univers. Universul este format din miliarde de stele și planete și unele nori de gaze, toate acestea separate prin imense spații goale. Stelele sunt grupate în galaxii, fiecare galaxie conținând milioane de stele. Soarele nostru este doar o stea în galaxia Calea Lactee.

Oamenii de știință cred că universul s-a născut cu 13.000 milioane de ani în urmă, printr-o explozie teribilă de energie, numită Big Bang.

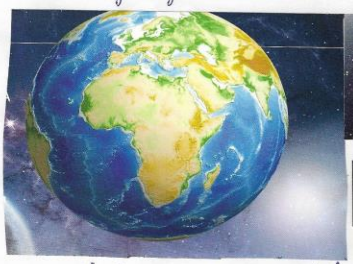

Explozia a creat o mulțime de fire prăfoase care s-a răcit și a format din mici particule, numite materie.

Pământul s-a format cu circa 4.550 milioane de ani în urmă dintr-un nor de praf și gaze care se învârtea în jurul soarelui. Treptat, Pământul s-a încălzit tot mai tare, până când s-a transformat într-o mulțime de roci lichide și metal.

Timp de milioane de ani după formarea Pământului, acesta nu era potrivit de viață. Nu a existat nici un fel de plante sau animale, deoarece atmosfera era plină de gaze otrăvitoare ale vulcanilor.

Povestea Pământului

Planeta noastră este o sferă enormă, care se rotește în jurul unei stele: Soarele. Pământul s-a format cu circa 4,6 miliarde de ani în urmă, din gaze fierbinți și praf, care au devenit o sferă din rocă topită și incandescentă. În milioane de ani, temperatura din centrul Pământului a coborât până la 5500 °C, iar gazele ieșite la suprafață din adâncuri s-au adunat în jurul acesteia formând un balon gazos, numit atmosferă.

În primii săi ani, Pământul era o sferă de rocă topită și incandescentă. Când s-a format scoarța, gazele au țâșnit prin vulcani, creând o atmosferă în jurul planetei.

Pământul s-a răcit treptat, iar roca topită, prezentă la suprafață, a devenit solidă. În noua atmosferă s-au format norii și a început să plouă: oceanele și mările au început să se umple cu apă.

În urmă cu circa 3 milioane de ani, în oceane au apărut primele forme de viață. La început erau organisme simple. Apoi s-au dezvoltat plantele, animalele au început să evolueze și viața s-a mutat treptat din apă pe uscat.

În zilele noastre există pe Pământ foarte multe plante și animale diferite. Planeta s-a răcit, dar nucleul său este încă foarte cald. Există încă vulcani și furtuni, dar nu la fel de multe ca atunci când Pământul era încă în formare.

ZIUA MONDIALĂ A MEDIULUI: „ECO-PARADA MODEI 2018”

Adrian Chiriță
Ștefan Băluță
Clasa a X-a D

Totul a început cu multă muzică, aranjarea expoziției gastronomice „Natura dulce” și pregătirea fetelor pentru defilarea pe podium ... adică pe podeaua sălii de sport. Și bineînțeles ... cu noi, în calitate de reporteri speciali invitați la eveniment, pregătind telefoanele pentru realizarea reportajului ... nu pentru conversație cu prietenele.

Colegele noastre din clasele a IX-a A, a X-a C, a X-a D și a X-a F se aliniază pentru începerea defilării. Juriul se așează la masa destinată jurizării, așteptând cu nerăbdare să apară „modelele”. Doamna director Adi-Nicoleta Crăciun și doamna director adjunct Despina Ticulescu se alătură juraților, adică doamnelor profesoare Gabriela Teoderoiu, Nina Doncu și Daniela Bobeică.

Doamna dirigintă, Nicoleta-Doina Nedelea, dă startul primei ediții a Eco-Paradei cu un scurt și mobilizator discurs, apoi predă microfonul celor 3 prezentatori din clasa a X-a E: Pepi Ioniță, Andrei Bordea și Alberto Popa. Ne amuzăm puțin când vedem cum se uită fetele la papioanele și cravatele ce le stresează gâtlejul pe căldura asta. Bine îmbrăcați și zâmbitori, ei tratează totuși acest eveniment cu seriozitate. Zâmbim uitându-ne la Alberto și Ricardo Popa, pe cât de asemănători, pe atât de diferiți astăzi, unul prezentator, celălat bucătar.

Începe parada, prezentatorii își fac meseria, elevele participante își prezintă creațiile, juriul acordă notele. Urmează două momente muzicale ce au un real succes. Primul ne este oferit de Robert Mihai din clasa a X-a C, împreună cu un prieten, elev la Colegiul Tehnic Energetic, iar cel de al doilea de Silviu Mânzu din clasa XI-a C, care ne bucură urechile cu talentul și chitara lui.

Festivitatea de premiere începe cu oferirea diplomelor de participare. După care urmează mențiunile (Andreea Bălăneanu din clasa a X-a C, Beatrice Dobre din clasa a X-a D, Elena Constantin din clasa a X-a F). PREMIUL III este obținut de Georgiana Vlad din clasa a X-a D, PREMIUL II de Ana-Maria Colța din clasa a IX-a A, iar PREMIUL I de Ștefania-Florentina Andor din clasa a X-a F.

Activitatea se sfârșește în același stil în care a început... cu muzică, mâncare și multă energie, mai puțin pentru concurentele de la paradă, care se retrag rapid, pentru că hainele confecționate din materiale reciclabile devin sufocante.

Ca dovezi ale distracției, vă propunem să vedeți fotografiile de pe site-ul cercului.

❖ DESTINAŢII TURISTICE

CATEDRALA SAGRADA FAMILIA DIN SPANIA

Gabriela Carpus
Clasa a XI-a D

Barcelona este capitala Cataloniei, comunitate autonomă din nord-estul Spaniei, ce oferă o oportunitate unică pentru turiști, de a se plimba de la rămășițele romane spre cetatea medievală și spre orașul modern cu bulevardele sale deschise și toate intersecțiile lăsate largi de colțurile clădirilor tăiate în mod unic.

Centrul istoric al orașului este aproape plat, în timp ce orașul modern se întinde spre dealurile înconjurătoare, având străzi ce cresc în altitudine și aduc aminte de metropola San Francisco.

O trăsătură notabilă are Les Rambles, o serie de bulevarde care pleacă din centrul orașului spre frontul de apă, pline de oameni până noaptea târziu, cu florari, vânzători de păsări, artiști de stradă, cafenele și restaurante.

Remarcabilă este moștenirea lăsată orașului de arhitectul Antonio Gaudí. E a locuit la Barcelona și a construit aici clădiri faimoase, ca Palau Güell, Parc Güell și imensa, dar încă neterminata biserică Sagrada Família, care este în construcție din anul 1882. Aceasta este una dintre cele mai populare atracții turistice din oraș. Construcția va continua cel puțin câteva decenii, cu toate că a devenit deja cel mai important simbol al Barcelonei.

În interior există zone dedicate unor concepte religioase, precum sfinți, virtuți și păcate, dar și unor concepte generale, cum sunt regiunile Spaniei. Biserica include cripta unde este îngropat Gaudi și un mic muzeu al carierei lui.

Renumita construcție are 3 fațade: a Nașterii (spre est), a Gloriei (spre sud) și a Patimilor (spre vest). Fațada Nașterii celebrează nașterea lui Iisus. Este cunoscută și sub denumirea de fațada Vieții sau a Bucuriei ori a Crăciunului, iar sculpturile de aici sunt inspirate din capitolele Bibliei referitoare la copilăria lui Iisus. Principala fațadă este cea a Gloriei. Aici va fi intrarea principală în celebra biserică, atunci cand ea va fi complet terminată. Fațada Patimilor este denumită așa după

Patimile lui Iisus, respectiv durerea, sacrificiul și moartea, acestea fiind reprezentate prin sculpturi dramatice. Ca și celelalte fațade, are 3 intrări și 4 turnuri.

Surse :
http://www.travelwiz.ro/la-sagrada-familia
https://ro.wikipedia.org/wiki/Sagrada_Fam%C3%ADlia

VATICAN, CETATEA ETERNĂ

Andreea-Liliana Păsărelu
Clasa a X-a D

CARACTERISTICI GEOGRAFICE

Vatican, oficial Statul Cetății Vaticanului, este un mic stat suveran, situat pe colina Vatican din nord-vestul Romei, la câteva sute de metri de fluviul Tibru. Cu o suprafaţă de 0,44 km^2 şi circa 800 locuitori, statul este o enclavă în capitala Italiei, dar şi cel mai mic stat independent de pe Glob, din punct de vedere al suprafaţei şi populaţiei.

Numele este antic, deci apărut cu mult înaintea creştinismului, şi provine din limba latină, *Mons Vaticanus* însemnând Colina Vatican. Aceasta are o altitudine maximă de aproximativ 77 metri, Piaţa Sfântul Petru fiind situată la cea mai mică altitudine, circa 33 metri. Clima este mediteraneeană, cu ierni blânde şi ploioase din septembrie până la mijlocul lunii mai, veri calde şi secetoase din mai până în august.

Harta Vaticanului
(https://ro.wikipedia.org/wiki/Vatican#/media/File:Vt-map.png)

Zidul care delimitează teritoriul Vaticanului
(fotograf prof. Nicoleta-Doina Nedelea)

Zona a fost un teren agricol din afara oraşului. La mijlocul secolului al XIX-lea, Statul Papal avea o suprafaţă de peste 44 000 de km pătraţi. Atunci când a avut loc unificarea Italiei, puterea Papei a fost restrânsă, iar teritoriul Vaticanului a fost redus la dimensiunile actuale. În anul 1929, Tratatul de la Lateran a oferit Vaticanului autonomie şi i-a delimitat în mod oficial teritoriul. Faptul că o bună parte a teritoriului propus era deja înconjurat cu zid a dus la forma actuală a statului. Frontierele cu Italia, în lungime de 3,2 km, urmăresc zidurile construite în stil medieval şi renascentist pentru a-l proteja pe papă de atacurile externe.

Aproape toţi cetăţenii Vaticanului locuiesc înăuntrul zidurilor. Cetăţenia este acordată în principal clerului, inclusiv înalţilor demnitari, preoţi, călugăriţe, precum şi faimoasei Gărzi elveţiene, forţă militară pe bază de voluntariat. Mai sunt aproape trei mii de muncitori laici care alcătuiesc majoritatea forţei de lucru, dar aceştia rezidează în afara Vaticanului. La sfârşitul anului 2003, 552 de persoane deţineau cetăţenie vaticană, din care 61 cardinali, 346 alţi clerici, 101 membri

ai Gărzii pontificale elveţiene şi 44 de alte persoane laice. Aproape toate aceste persoane deţin dublă cetăţenie, păstrând-o şi pe cea a propriilor ţări cât timp se află în serviciul Vaticanului[1].

Limba oficială este limba latină. Italiana şi alte limbi sunt folosite, în general, pentru conversaţie, publicaţii şi transmisiuni. Germana este limba oficială a Gărzii elveţiene.

Vaticanul deţine un sistem independent de telefonie, oficiu poştal, bancă, post de radio, canale TV cu emisie prin satelit şi ziarul L'Osservatore Romano, care publică zilnic în limba italiană, săptămânal în limba engleză, limba spaniolă, limba franceză, limba germană şi în limba portugheză, iar lunar în limba poloneză.

Fiind reşedinţa teritorială a Sfântului Scaun este, prin urmare, principala reşedinţă ecleziastică a Bisericii Catolice. Serveşte drept centru spiritual pentru milioane de credincioşi romano-catolici din întreaga lume. Vaticanul dispune de un patrimoniu artistic şi cultural de mare valoare, fiind vizitat anual de milioane de turişti din întreaga lume, indiferent de convingerile lor religioase. Întreg teritoriul statului Vatican a fost înscris în anul 1984 pe lista patrimoniului cultural mondial UNESCO[2].

Intrarea în Vatican
(fotograf prof. Nicoleta-Doina Nedelea)

CONDIDERAŢII ISTORICE

Cu aproximativ 2 000 de ani în urmă, în timpul împăratului Nero, un incendiu a devastat oraşul, creştinii fiind învinovăţiţi de împărat că au dat foc Romei. Este declanşată cea mai crudă persecuţie, în timpul căreia mii de oameni au fost condamnaţi la moarte prin crucificare.

Legendele spun că apostolul Pavel, aflat în acel moment la Roma, este decapitat cel mai probabil în anul 67. În acelaşi an, Nero ordonă executarea în spaţiu public, prin crucificare, a apostolului Petru. Execuţia ar fi avut loc pe Câmpia Vaticanului, în spaţiul ocupat de impozantul Circus, în imediata apropiere a Tibrului. Lângă Circus se găsea un cimitir, acesta fiind locul în care trupul lui Petru a fost depus într-un mormânt simplu. La începutul secolului al II-lea, mormântul lui Petru era deja un loc de veneraţie pe Câmpia Vaticanului[3].

După mai mult de două secole și jumătate, în jurul anului 324, după ce a acordat libertate de exprimare creștinilor, Constantin cel Mare a început construcția primei bazilici creștine pe locul mormântului apostolului Petru. Simbolul Vaticanului a apărut începând cu acel moment.

În prezent, şeful statului este papa, care pe lângă autoritatea supremă executivă, legislativă şi judecătorească este şi şeful guvernului. Vaticanul poate fi considerat un stat ecleziastic în care funcţiile înalte sunt ocupate doar de clerici. Cele mai importante persoane sunt Secretarul de Stat, președintele comisiei pontificale pentru statul Vatican și Guvernatorul Vaticanului. Aceștia, ca toți ceilalți oficiali, sunt numiți și revocați de papă.

Vaticanul are şi o puternică semnificaţie culturală. Clădiri precum Bazilica Sfântul Petru şi Capela Sixtină sunt adăpostul unora din cele mai frumoase opere de artă din lume, care includ lucrări ale unor artişti precum Botticelli, Bernini şi Michelangelo.

[1] https://ro.wikipedia.org/wiki/Vatican
[2] https://ro.wikipedia.org/wiki/Locuri_din_Patrimoniul_Mondial_UNESCO
[3] Jean Carpentier, François Lebrun, (coord.), Istoria Europei, Editura Humanitas, Bucureşti, 1997, p. 91.

Librăria Vaticanului şi colecţiile din Muzeele Vaticanului au o importanţă istorică, ştiinţifică şi culturală extraordinară[4].

VATICANUL, CENTRU AL TURISMULUI CULTURAL ŞI RELIGIOS

Vaticanul este centrul religios şi artistic ce atrage astăzi milioane de turişti anual. Mulţi dintre cei mai renumiţi artişti şi arhitecţi renascentişti au lucrat în clădirile Vaticanului.

Cel mai impozant şi important edificiu este Bazilica Sfântul Petru, aflată în piaţa cu acelaşi nume, pe care o străbat toţi turiştii care vizitează Vaticanul. Piaţa a fost proiectată de Bernini în timpul pontificatelor papilor Alexandru al VII-lea şi Clement al IX-lea. Vizitatorii acestei pieţe superbe sunt înconjuraţi de două rânduri de coloane cu 284 de stâlpi aranjaţi sub formă de elipsă, deasupra cărora există 140 de sfinţi.

Bazilica Sfântul Petru
(fotograf prof. Nicoleta-Doina Nedelea)

În centrul pieţei se găseşte un obelisc egiptean cu o înălţime de peste 25 de metri, care a fost adus de Caligula de la Heliopolis. De-o parte şi de alta a obeliscului există două fântâni.

Bazilica Sfântul Petru este principala biserică a Catolicismului. În anul 1506, Papa Iulius al II-lea i-a comandat arhitectului renascentist Donato Bramante proiectarea bazilicii. Bramante a murit înainte de a termina lucrarea, ce a fost continuată de câţiva arhitecţi, apoi a fost preluată de artistul florentin Michelangelo, el fiind cel care a terminat-o în anul 1546. Michelangelo a simplificat şi amestecat elementele arhitecturale din planul lui Bramante şi a proiectat un dom uriaş, de unde poate fi admirată Roma, în care se ajunge cu ajutorul unui lift şi a 323 de trepte[5].

Fântână din Piaţa Sfântul Petru
(fotograf prof. Nicoleta-Doina Nedelea)

Din punct de vedere cultural, se remarcă muzeele Vaticanului, o colecţie impresionantă de încăperi concepute cu singurul scop de a conserva valorile artistice ale bisericii catolice. Originea lor se leagă de papa Iulius al II-lea, care, după alegerea sa ca papă, în anul 1503, a expus diferite sculpturi antice în grădina numită *Belvedere*, permiţând artiştilor să le poată admira.

În anul 1734, Papa Clement al XII-lea a fondat Muzeul Capitolin într-un edificiu proiectat de Michelangelo, iar în 1756 şi 1767 au fost create în Vatican alte două mici muzee: cel de artă sacră şi cel de artă profană.

[4] http://www.vaticanstate.va/content/vaticanstate/en/stato-e-governo/storia/la-citta-del-vaticano-nel-tempo.html
[5] http://www.vaticanstate.va/content/vaticanstate/en/monumenti/basilica-di-s-pietro.html

Papii Clement al XIV-lea şi Pius al VI-lea au înfiinţat Muzeul Pio-Clementin, realizat prin amplificarea Palatului apostolic din Vatican cu scopul de a găzdui sculpturile clasice. Edificiul a fost realizat în stil neoclasic şi mai apoi a servit drept model pentru nenumărate alte muzee ale lumii.

O nouă secţie a fost adăugată de papa Pius al VII-lea, numită Muzeul Chiaramonti, iar ultimul muzeu adăugat complexului în 1973 a fost cel dedicat artei religioase moderne din secolul al X-lea, numit Novecento[6].

Intrarea în Muzeul Vaticanului
(fotograf prof. Nicoleta-Doina Nedelea)

Capela Sixtină este capela palatului papal din Vatican, una din cele mai faimoase comori artistice ale Europei. A fost construită între anii 1472 şi 1483, în timpul pontificatului Papei Sixtus al IV-lea. Se găseşte în dreapta Bazilicii Sfântul Petru şi este cunoscută în toată lumea datorită picturilor murale ale lui Michelangelo. Capela are o formă dreptunghiulară, dimensiunile fiind 40,93 metri în lungime; 13,41 metri lăţime; 20,70 metri înălţime. Plafonul este în formă de boltă, pereţii laterali au 12 ferestre, iar pardoseala este din mozaic policrom de marmură. Primul serviciu religios a fost oficiat aici la 9 august 1483. Picturile de pe pereţii laterali au fost executate de cei mai mari artişti ai timpului: Pietro Perugino, Sandro Botticelli, Domenico Ghirlandaio, Cosimo Rosselli, Luca Signorelli. Subiectele picturilor reprezintă teme de istorie religioasă: de la Facerea lumii la darea Celor zece porunci; de la Moise pâna la naşterea lui Isus Cristos; epoca creştinismului.

În 1508, Papa Iuliu al II-lea i-a încredinţat lui Michelangelo pictarea plafonului, care iniţial reprezenta un cer albastru cu stele aurii. Executarea acestei lucrări a durat patru ani. Michelangelo ar fi trebuit să picteze figurile celor 12 apostoli, dar atunci când lucrarea a fost desăvârşită cuprindea peste 3 000 de figuri pe o suprafaţă de aproape 500 de metri pătraţi. În anul 1535, Michelangelo începe pictarea peretelui de deasupra altarului, la cererea Papei Paul al III-lea, cu tema *Judecata de Apoi*, pe care o termina după şase ani[7].

BIBLIOGRAFIE

Carpentier, Jean, Lebrun, François, (coord.), *Istoria Europei*, Editura Humanitas, Bucureşti, 1997.
Guide of the Vatican, Lozzi Roma, 2015.
The great art cities of Italy, Lozzi Roma, 2015.
ro.wikipedia.org/wiki/Vatican
www.vaticanstate.va/content/vaticanstate/en/monumenti/basilica-di-s-pietro.html
www.vaticanstate.va/content/vaticanstate/en/stato-e-governo/storia/la-citta-del-vaticano-nel-tempo.html
ro.wikipedia.org/wiki/Locuri_din_Patrimoniul_Mondial_UNESCO

[6] *The great art cities of Italy*, Lozzi Roma, 2015, p. 35-36.
[7] *Guide of the Vatican*, Lozzi Roma, 2015, p. 56-62.

❖ CĂLĂTORIE ÎN TIMP ŞI SPAŢIU

PROIECTUL MUNICIPAL „VALORI CULTURALE EUROPENE”

Prof. Nicoleta-Doina Nedelea
Coordonatorul Cercului „Valahia”

Încheierea proiectului municipal „Valori culturale europene” ne-a determinat să realizăm analiza participării membrilor cercului „Valahia” la cele șase secțiuni ale concursului și să contabilizăm premiile obținute.

Cred că toată lumea a aflat că școala noastră a avut ca parteneri în acest proiect 15 unități școlare din municipiul București. În total au participat 180 de elevi, coordonați de 76 profesori.

Cum s-au mobilizat membrii cercului? Să vedem ce s-a întâmplat la fiecare secțiune...

La secțiunea creație plastică „Împreună în Europa” au participat 3 membri (Luis-Marcus Constantinescu din clasa a IX-a A, Andreea Iurcu și Andreea Păsărelu din clasa a X-a D) și a fost obținut PREMIUL II de către Andreea Păsărelu.

Concursul Municipal
"Valori Culturale Europene" Bucuresti, 9 mai 2018

Nr. înreg. 1834/23.04.2018

PREMIUL II

Se acordă elevului PĂSĂRELU ANDREEA
de la Colegiul Tehnologic „Grigore Cerchez”,
coordonat de profesor Nedelea Nicoleta, pentru participarea
la secțiunea creație plastică „Împreună în Europa”, a
CONCURSULUI MUNICIPAL "VALORI CULTURALE EUROPENE",
înscris în CAEM –2018, la domeniul A2, poziția 24.

La secțiunea eseuri „Valsând cu Dunărea prin Europa” am avut un singur participant, Ștefan Băluță din clasa a X-a D. Nu a luat premiu, dar a fost foarte aproape de mențiune. Ca să nu fie supărat, îi publicăm eseul mai jos.

Valsând cu Dunărea primăvara

Băluță Ștefan
Colegiul Tehnologic „Grigore Cerchez" București, clasa a X-a D
Prof. coordonator Nedelea Nicoleta-Doina

Dunărea, al doilea ca lungime dintre fluviile Europei, după Volga, izvorăşte în Germania din Munţii Pădurea Neagră. Donau, cum îi spun germanii, se formează de fapt în oraşul Donaueschingen, unde se unesc Brigach şi Breg, aproape de castelul Fürstenberg.

Primăvara, când natura reînvie, apele învolburate ale Dunării se strecoară printre munţii acoperiţi încă de zăpadă.

De aproape un milion de ani urmează Dunărea această cale, fiind martora tăcută a tuturor evenimentelor petrecute de-a lungul veacurilor. Numită de romani Danubius, de greci Istros, străbate agale continentul privind cu atenţie ce se întâmplă în jurul ei. Legiunile romane mărşăluiesc spre est, vor să treacă spre Dacia, dar ea nu le lasă. Apolodor din Damasc are nevoie de doi ani ca să construiască primul pod peste Dunăre, înlesnind trecerea trupelor romane spre regatul lui Decebal. Dunărea înaintează tristă spre mare, romanii s-au retras, dar popoarele migratoare năvălesc dinspre Asia stârnind praf şi vâlvătăi pe malurile ei. Primăverile nu mai sunt frumoase, încep tot mai multe războaie, iar oamenii sunt înfometaţi.

Vremurile se schimbă, statele se dezvoltă, oraşele înfloresc, popoarele încep să prospere, dar şi să freamăte precum codrul care o însoţeşte în drumul său, care se tot împuţinează cu trecerea vremii. Bătrânului fluviu nu îi place vrajba oamenilor. Ar vrea o primăvară veşnică. Să vadă aceeaşi armonie din natură şi în satele şi oraşele pe care le străbate.

Acum, în drumul său, Dunărea trece prin 10 ţări şi patru capitale. La Viena, apele ei valsează pe ritmurile lui Strauss, la Bratislava îşi face loc printre frumoasele clădiri, admirând arhitectura medievală. La Budapesta îi răsună pe mal ceardaşul, iar când ajunge la Belgrad îşi aminteşte zidurile albe care înconjurau cândva cetatea.

Apoi taie munţi tineri, străbate câmpii mănoase, iar la sfârşitul drumului se despleteşte în minunata deltă, braţele Chilia, Sulina şi Sfântu Gheorghe îndreptându-se ca un buchet de ghiocei spre marea învolburată. Purtând primăvara ca pe nişte straie de sărbătoare, după o lungă şi obositoare călătorie, Dunărea a ajuns acasă.

La secțiunea fotografie „Magia Europei” au participat nouă elevi: Adriana Andrei, Angela Rădoi, Ionela Stoica, Mihaela Boicu, Aurelia Negru din clasa a XI-a B și Andreea Iurcu, Andreea Păsărelu, Andrei Pîrlea, Gabriel Petcu din clasa a X-a D. Mai adăugăm faptul că Angela Rădoi a obținut PREMIUL III.

Fotografia care a obținut PREMIUL III

La secțiunea colaje, afișe sau postere „Obiceiuri și tradiții europene” am avut opt participanți: Ioana-Andeea Bălăneanu din clasa a X-a C, Andreea Iurcu, Nicoleta Sîrbu, Georgiana Vlad, Andrei Pîrlea, Adrian Chiriță din clasa a X-a D, Lucian Nicolau din clasa a X-a E, Beatrice Didaie din clasa a XI-a B. Trebuie să menționez că Georgiana Vlad a obținut PREMIUL II, iar Andrei Pîrlea MENȚIUNE.

Expoziția de colaje, afișe, postere

Cele două postere premiate

La secțiunea prezentări PowerPoint „Călători prin Europa” am avut cinci participanți: Cătălin Apostol, Marius Crețu, Mihai Paiu din clasa a X-a D, Lucian Nicolau din clasa a X-a E și Adriana Andrei din clasa a XI-a B. A obținut PREMIUL III Cătălin Apostol.

Concursul Municipal
"Valori Culturale Europene" Bucuresti, 9 mai 2018

Nr. înreg. 1834/23.04.2018

PREMIUL III

Se acordă elevului APOSTOL DANIEL-CĂTĂLIN
de la Colegiul Tehnologic „Grigore Cerchez”,
coordonat de profesor Nedelea Nicoleta, pentru participarea
la secțiunea prezentări PP „Călători prin Europa”, a
CONCURSULUI MUNICIPAL "VALORI CULTURALE EUROPENE",
înscris în CAEM –2018, la domeniul A2, poziția 24.

Directorul Colegiului Tehnologic "Grigore Cerchez", Prof. ADI NICOLETA CRĂCIUN
Inspector pentru activități extrașcolare, Prof. ELENA STELEAN
Inspector pentru management instituțional, Prof. MARILENA STROESCU

La secțiunea prezentare gastronomică „Preparate europene” au participat Andrei Bordea, Petrică Ioniță și Lucian Nicolau din clasa a X-a E. A obținut MENȚIUNE Petrică Ioniță.

În total, 22 membri ai cercului „Valahia” au participat cu 37 lucrări. S-au obținut șase premii: 2 PREMII II, 2 PREMII III și 2 MENȚIUNI. Au fost elevi care au participat la mai multe secțiuni, de exemplu Andreea Iurcu și Lucian Nicolau au participat la trei secțiuni, iar Andreea Păsărelu, Adriana Andrei și Andrei Pîrlea au participat la două secțiuni.

Bravo! Felicitări tuturor!

❖ **ŞTIAŢI CĂ?....**

GRAMATICA GESTURILOR

Prof. Daniela Bobeică

Modul de comunicare poate fi definit și prin modalitatea în care se folosește telefonul. Dacă o persoană ascultă la telefon cu urechea dreaptă este extravertită, dacă ascultă cu urechea stângă este introvertită.
MODUL INTROVERTIT cultivă oportunitățile în defavoarea prieteniilor, este curios față de informațiile care îl privesc, se pune întotdeauna pe sine înaintea celorlalți, fiind centrat pe el însuși în toate situațiile.
MODUL EXTRAVERTIT cultivă prieteniile și vrăjmășiile în defavoarea oportunităților, cheltuiește multă energie ca să îi asculte pe oameni, punând întotdeauna alte persoane înaintea lui.

Sursa:
Joseph Messinger, *Interpretrea gesturilor-cum să descifrezi limbajul trupului*, Editura Litera Internațional, București, 2010.

SITE-UL CERCULUI ARE REDACTORI NOI

Alex-Andrei Tamaș
Clasa a IX-a A

Întrucât elevii care actualizau site-ul cercului „Valahia” au terminat clasa a XII-a, au predat responsabilitatea clasei a IX-a A.

Astfel, Răzvan Hârlețeanu, Cosmin Lifu, Alexandru Silișteanu, responsabili până acum cu gestionarea site-ului, au avut o lungă, interesantă și productivă discuție cu Luis-Marcus Constantinescu, Ana-Maria Colța, Ionuț Bamboi, Ștefan Dobre, Ionuț-Alexandru Turcu și subsemnatul. Dacă eram puțin speriați atunci când ni s-a oferit ocazia să utilizăm cunoștințele de specialitate, pentru că suntem elevi la specializarea matematică-informatică, după discuția cu colegii mai mari ne-au pierit temerile. Abia așteptăm să preluăm activitatea cu adevărat, să ne implicăm în scrierea știrilor și plasarea lor pe site.

❖ SURPRIZELE NUMĂRULUI

INTERVIU CU DOAMNA PROFESOARĂ DANIELA PETRE

realizat de Ștefania El Yazami (clasa a X-a D),
Melisa Iusein, Adriana Dobre, Petrică Ioniță,
Lucian Nicolau, Andrei Bordea (clasa a X-a E)

Fondatoare a firmelor de exercițiu cofetăria Kaira şi restaurantul Raisse, doamna profesoară Daniela Petre a acceptat să ne acorde un interviu, în timp ce ne deplasam spre Ploiești pentru a participa la concursul Romanian Business Challenge.

R: Cum v-a venit ideea înființării celor două firme de exercițiu?

D.P.: În clasa a XI-a este prevăzută ca temă în programa şcolară firma de exercițiu, dar am hotărât să vă introduc în problemă încă din clasa a X-a, pe baza cunoștințelor pe care vi le-ați însușit deja la educație antreprenorială.

R: Ați avut ajutor la realizarea celor două firme?

D.P.: În ceea ce privește documentația. În privința activității elevilor, toate acțiunile (materialele publicitare sau activitatea de la târguri, de exemplu) au fost întreprinse de ei. Finanțarea este din fonduri proprii.

R: De câți ani aveți experiență în acest domeniu?

D.P.: De vreo 12 ani încerc să mă perfecționez în organizarea firmelor de exercițiu.

R: Cum ați ales elevii pe care să îi implicați în aceste acțiuni?

D.P.: În funcție de dorința lor de a participa la activități extracurriculare.

R: Cum v-a venit ideea numelor Kaira şi Raisse?

D.P.: Nu mi-a venit mie. Au fost ideile colegelor voastre. Kaira a fost ideea Taniei Năstase, iar Raisse îi aparține elevei Ylnes Fota.

R: Sunteți mulțumită de rezultatele obținute de elevi la concursuri?

D.P.: Sunt foarte mulțumită. Rezultatele obținute sunt foarte bune, având în vedere că este pentru prima dată când ei participă la acest gen de competiții.

R: Având în vedere că peste trei-patru minute ajungem la Ploiești (ce să facem... drumul este scurt... ar fi trebuit să mergem până la Botoșani ca să avem timp pentru un interviu mai consistent), este cazul să ne oprim. Vă mulțumim pentru bunăvoința de a răspunde la întrebările noastre.

POVESTEA FIRMELOR DE EXERCIȚIU

Prof. Nicoleta-Doina Nedelea

În urmă cu un an, tot auzeam vorbindu-se despre firmele de exercițiu, dar ... recunosc sincer că nu înțelegeam ce reprezintă. Am început întâi să îmi întreb elevii ce fac în cadrul acestor firme, ce probe au la concursuri, cum se desfășoară. Apoi am zis ca ar fi foarte bine dacă aș vedea o astfel de competiție și... pentru că a apărut o ocazie potrivită... chiar am plecat la Ploiești cu elevii din firmele de exercițiu Cofetăria Kaira S. R. L. și Restaurant Raisse S. R. L.

Cine a auzit că în luna aprilie am însoțit la Ploiești firmele de exercițiu coordonate de colega mea Daniela Petre s-a întrebat probabil de ce m-a biruit curiozitatea sau, mai rău, m-a bănuit de ceva scopuri necurate... Poate doar pentru cei care știu că, în februarie 2017, la înființarea Cercului de istorie-geografie „Valahia” au pus umărul doamnele profesoare Daniela Petre și Vasilica Stan (și trebuie recunoscut faptul că dacă nu ar fi existat dumnealor și elevii claselor a XII-a A și a X-a D, astăzi nu am vorbi despre cerc, nu am avea revistă și nici site, nu am organiza și nu am participa la atâtea activități), iar elevii care participă la firmele de exercițiu sunt și membri ai cercului, pare un gest firesc de a încerca să înțeleg acest tip de activitate, dar și de a sprijini acțiunile membrilor cercului.

Am însoțit firmele de exercițiu în calitate de reporter special al revistei „Timp și spațiu” și de bodyguard (cum glumeam în tren... mai ales că la Ploiești era gata să nu coborâm... de ocupați ce eram cu interviuri, analize, proiecte), așa că două zile am observat, am scris și am făcut o mulțime de fotografii ... dar și planuri pentru activități viitoare.

Dacă v-am făcut curioși, povestea firmelor de exercițiu Kaira și Raisse, relatarea activităților de la Ploiești vor putea fi citite pe site-ul cercului. Veți găsi în articol și o mulțime de fotografii... și diplome... pentru că au cu ce se lăuda...

Cele două firme pe care le-am studiat au fost precedate de altele, de care nu trebuie să uităm. De exemplu, anul trecut doamna profesoară Daniela Petre însoțea „Perfect Holidays” la concursuri. Să ne amintim de elevii care făceau parte din această firmă, cum ne povesteau ce au făcut și ce premii au mai luat... Și să nu uităm că au reușit să reprezinte cu succes Colegiul Tehnologic „Grigore Cerchez” la multe competiții școlare. Luați exemplu!

F.E. „Perfect Holidays”

F.E. Cofetăria „Kaira”

Eu pot să vă spun că 19 și 20 aprilie 2018 au fost zile în care am avut ce învăța. Nu m-aș fi gândit că ceva atât de diferit de geografie și istorie mă va captiva timp de două zile, că voi sta cu carnețelul, aparatul de fotografiat și toată atenția de care sunt capabilă, fără să obosesc sau să mă plictisesc.

❖ TRADIŢII GASTRONOMICE

PREPARATE TRADIȚIONALE LA FESTIVALURILE CHINEZEȘTI

Adriana-Ștefania Andrei
Clasa a XI-a B

Tradițiile culinare ocupă un rol primordial la sărbătorile din China. De multă vreme, oamenii au obișnuit să aducă ofrande, printre care se numărau merele, perele, piersicile, strugurii, rodiile, pepenii, portocalele și cozonacul lunii.

Tradițional pentru Festivalul din mijlocul toamnei, Cozonacul lunii (*yueh ping*) este o prăjtură care se prepară noaptea, la lumina lunii, pentru a fi oferită apropiaților, membrilor familiei sau prietenilor.

Tradiția acestuia coboară mult în timp, până în secolul al XIV-lea, când China se găsea în război cu mongolii. Se povestește că Liu Po-wen, sfetnicul împăratului de atunci, ar fi intrat în orașul ocupat de mongoli deghizat într-un călugăr negustător de plăcinte, pe care le-a împărțit populației. Când oamenii au rupt plăcintele au găsit ascunse mesaje ce i-au ajutat să-i învingă pe cuceritori.

Cozonacul lunii
(http://www.gradinamea.ro/_files/
Image/articole/5/festivalul-lunii.jpg)

Specialitatea conține semințe de susan, de pepene, de lotus, ouă de rață, carne tocată, pastă de fasole, coji de portocală și alte ingrediente. În centrul prăjiturii se pune întotdeauna gălbenușul auriu al unui ou de rață care întruchipează luna, iar suprafața se decorează cu simboluri ale festivalului, precum „longevitatea” și „armonia”. La sfârșit, totul se dă la cuptor până stratul subțire de la suprafață se rumenește, iar preparatul devine delicios, bine mirositor și cu un aspect desăvârșit.

Prăjiturile sunt rotunde sau dreptunghiulare, măsoară circa 10 cm în diametru și au grosimea de 4-5 cm. Se taie în felii mici și se servesc de regulă împreună cu tradiționalul ceai chinezesc. Pentru că reprezintă o delicatesă destul de greu de obținut în casă, cei mai mulți le achiziționează în prezent din patiserii. Ele își fac apariția peste tot, cu o lună înainte de începutul festivalului.

(http://iasifun.ziaruldeiasi.ro/wp-content/
uploads/2012/07/Moon-Cake-Festival.jpg)

Surse:
www.gradinamea.ro/Merinde_traditionale_chinezesti_la_Festivalul_Lunii
https://corsodicineseblog.wordpress.com/2014/09/08/come-fare-il-dolce-luna-moon-cake/

❖ **RECOMANDAREA REVISTEI**

SIMPOZIONUL NAȚIONAL INTERDISCIPLINAR „CREDINȚĂ, ADEVĂR, CREAȚIE ÎN ÎNCHISORILE COMUNISTE”

Andrei-Ioan Dascălu
Clasa a X-a D

Pe 12 mai 2018 am participat la Simpozionul Național Interdisciplinar „Credință, adevăr, creație în închisorile comuniste„ de la Liceul Tehnologic „Dimitrie Gusti” București. Am scris o lucrare despre cunoscutul istoric Constantin C. Giurescu și modul în care a reușit să facă față detenției prin intermediul „conferințelor” pe care le ținea colegilor de celulă.

Mă bucur că am participat la acest simpozion, pentru că am avut ocazia să ascult și să văd niște lucruri care mi-au depășit așteptările. Cel mai mult mi-au plăcut povestirile foștilor deținuți politici, care au fost închiși în anul 1950 pentru niște lucruri mărunte, fiind apoi torturați prin cele mai crude metode. Este de remarcat la acești oameni faptul că au reușit să rămână aproape la fel cum erau când au intrat în închisoare. Mi-a plăcut optimismul lor. În timp ce alții au înnebunit sau și-au pus capăt zilelor, aceștia nu au renunțat niciodată să fie ei înșăși și nu au încetat să lupte pentru o țară liberă. Interesante mi s-au părut și cele două expoziții pe care le-au realizat organizatorii.

Mi-a plăcut și faptul că nu am fost singur la simpozion. Am avut un „coleg de suferință”, Alex Tamaș din clasa a IX-a A, care a prezentat o lucrare interesantă despre experimentul din închisoarea Pitești. Amândoi ne-am străduit să nu facem de râs școala pe care o reprezentam, școala noastră, Colegiul Tehnologic „Grigore Cerchez”.

DOI CUNOSCUȚI JURNALIȘTI ÎN LABORATORUL NOSTRU DE GEOGRAFIE

Luis-Marcus Constantinescu
Clasa a IX-a A
Adrian-Marin Chiriță
Clasa a X-a D

Pe data de 10 mai 2018, am primit vizita domnilor Virgil Munteanu și Florin Saiu, de la ziarul „Evenimentul zilei”, care ne-au prezentat proiectul Fundației Nadia Comăneci „Scrie istorie! RO-mândria”, desfășurat în contextul aniversării a 100 de ani de la Marea Unire.

Putem spune că am fost inițiați în scrierea gazetărească, am învățat genurile jurnalistice și am aflat care sunt stilurile de redactare. Totodată am primit și invitația de a vizita redacția ziarului „Evenimentul zilei”.

Vă prezentăm genurile jurnalistice pe care ni le-a expus domnul Virgil Munteanu, directorul executiv al publicației. Îi mulțumim pentru că a avut bunăvoința și răbdarea de a ne îndruma să realizăm articole mai bune, mai documntate și mai diverse ca gen jurnalistic. Ne vom strădui să punem în practică ceea ce am învățat.

Știrea este un articol care prezintă fapte concrete, fără păreri personale. Trebuie să ofere răspunsuri la întrebările cine?, ce?, când?, unde?, de ce?, cum? ... a făcut.

Relatarea constituie o știre detaliată, care prezintă pe larg o informație sau un eveniment.

Reportajul este o poveste pe care o spune reporterul.

Interviul reprezintă transcrierea unei discuții dintre jurnalist și un interlocutor important.

Editorialul se referă la exprimarea unei opinii ce pornește de la un subiect de actualitate.

Portretul este un articol care prezintă răspunsul la întrebările cine este? și cum este? personajul despre care se scrie.

Ancheta urmărește un subiect controversat, de interes general, dar presupune multă muncă de documentare, deoarece se bazează pe documente și declarații oficiale.

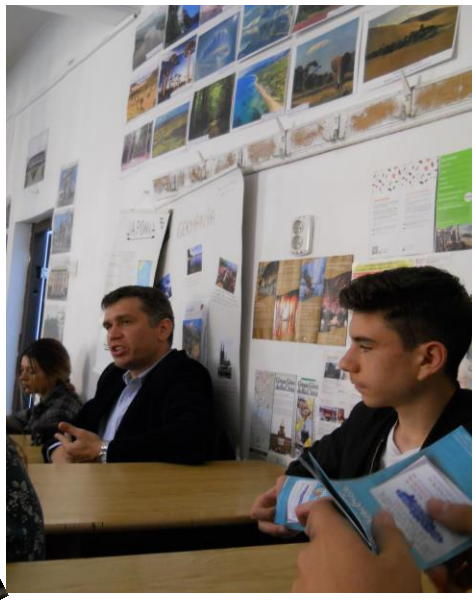

Pe data de 14 iunie, articolele elevilor Constantinescu Luis-Marcus din clasa a IX-a A, Mircea Radu din clasa a X-a D, Butnaru Gabriela, Ciufu Valentina și Miu Raluca din clasa a XI-a D, coordonate de doamnele profesoare Florea Mihaela, Nedelea Nicoleta, Stan Valentina și Tudosiu Mădălina, au fost trimise Fundației Nadia Comăneci.

Toate aceste articole au fost publicate pe nadiacomaneci.eu și pe evz.ro. Le puteți citi accesând:
https://www.nadiacomaneci.eu/scrie-istorie-ro-mandria/articole-ro-mandria/
http://evz.ro/scrie-istorie-ro-mandria.html

Am răspuns și invitației de a vizita sediul publicației „Evenimentul zilei". Am fost în vizită de lucru pe 26 iunie 2018. Am văzut cum arată redacția unui ziar, cum se scriu știrile, cum se paginează. Am văzut locul unde lucrează ziariștii și unde au loc ședințele de redacție. Vizita a fost caracterizată drept interesantă, instructivă și importantă de către participanți. Așa pare să fie, având în vedere că meseria se fură... Vom vedea în anul școlar viitor dacă am învățat ceva util, deoarece elevii care au luat parte la această vizită vor fi noii redactori ai revistei „Timp și spațiu".

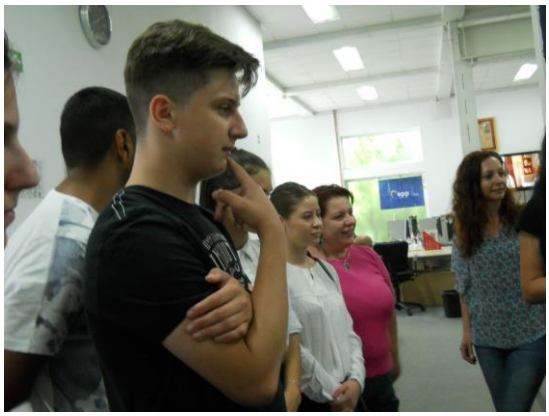

PROIECT DE EDUCAȚIE ANTREPRENORIALĂ

Redacția

Pe data de 23 mai 2018, a început un nou parteneriat de educație antreprenorială. La proiectul „Yeei – Antreprenoriat la puterea tinerilor", desfășurat la Școala Gimnazială Ferdinand I din București, au reprezentat Colegiul Tehnologic „Grigore Cerchez" un număr de 10 elevi din clasele a IX-a și a X-a. Dintre membrii cercului „Valahia" a participat elevul Dascălu Ioan-Andrei din clasa a X-a D.

❖ REŢETA NUMĂRULUI

MILLEFEUILLE

Mihai-Cosmin Paiu
Clasa a X-a D

Millefeuille (în franceză Mille-Feuille sau Millefeuille, însemnând „o mie de foi”), cunoscut și sub numele de „tort Napoleon”, este un produs de patiserie tipic franțuzesc. Acest tort este compus dintr-un aluat crocant (în franceză Pâte Feuilletée), acoperit cu două straturi de cremă de vanilie (créme pâtissiére), însă există și alte variante care înlocuiesc crema, cum ar fi frișca sau marmelada. Ultimul strat de aluat este acoperit cu o glazură peste care se poate adăuga și zahăr pudră vanilat.

Ingrediente:

3 linguri zahăr
3 gălbenușuri
3 linguri făină
coaja rasă de la o lămâie
1 păstaie de vanilie
500 ml lapte cald
1 lingură unt
300 g smântână rece
4 foi de aluat
fructe proaspete
zahăr pudră

Mod de preparare:

1.Se amestecă zahărul, gălbenușurile, făina, coaja de lămâie și vanilia într-un vas, la foc potrivit.
2.Se adaugă laptele cald și se continuă amestecarea cu telul. Flacăra aragazului trebuie dată la minim, iar vasul trebuie învârtit din când în când, până ajunge în punctul de fierbere, dar mai trebuie ținut pe foc încă vreo 4 minute.
3.Se ia vasul de pe foc, se adaugă untul, se omogenizează, apoi se toarnă într-un bol și se lasă să se răcească de tot. Se bagă în frigider.
4.Smântâna se mixează pentru a fi transformată în frișcă și se amestecă cu compoziția din frigider.
5.Se tapetează o tavă cu hârtie de copt.
6.Se întinde câte o foaie în ea, se înțeapă cu furculița din loc în loc și se bagă în cuptorul încins la 200ºC pentru circa 15 minute. Se procedează așa cu toate foile.
7.Se pune o foaie pe un platou, se întinde uniform o parte din compoziția din frigider, apoi se acoperă cu a doua foaie de aluat, iarăși cu compoziție și tot așa până la final.
8.Se învelește prăjitura în folie alimentară și se bagă în frigider pentru 30 de minute.
9.Se scoate prăjitura și se decorează cu zahăr pudră și fructe proaspete.

❖ LALELE ȘI SPINI

Această rubrică, realizată de corespondentul nostru special Anonymuss, încearcă să plaseze exemplele, atât cele pozitive cât și cele negative, în contextul atitudinii față de activitatea cercului „Valahia”. Va sugerăm să luați ca model aspectele pozitive, poate veți primi buchetul de lalele și să ocoliți manifestările premiate cu spini, pentru a nu va răni.

Vom oferi lalelele acestui număr doamnei profesoare Mihaela Florea. Deși este un profesor cu foarte multe responsabilități, deci are de lucru mai mult decât vă puteți imagina, atunci când am hotărât să participăm la Concursul Național de Reviste Școlare și-a făcut timp să corecteze cele două numere pregătite pentru înscriere. Îi mulțumim mult! Și să o rugăm... poate se mai gândește la dorința noastră de a se alătura echipei de profesori care coordonează activitatea cercului.

Vom acorda spinii elevelor din clasa a X-a E, care deși nu sunt foarte ocupate, dacă ar fi să ne luăm după fotografia de mai jos, nu s-au străduit deloc să își îndeplinească responsabilitățile stabilite în cadrul cercului. Cred că această atitudine din timpul pauzelor, confirmată și de imaginea capturată, ar fi fost foarte potrivită la Eco-Parada modei 2018, unde aveați muzică, mâncare și prezentare de creații vestimentare. Ce e drept, ar fi trebuit și să munciți puțin ca să le realizați. Și cum munca e grea... mai bine nu participăm!

❖ **TINERE TALENTE**

TREI TINERE TALENTATE

Prof. Nicoleta-Doina Nedelea

Nu vă prezentăm creații ale elevilor în acest număr al revistei, așa cum v-am obișnuit, ci trei eleve talentate ale Colegiului Tehnologic „Grigore Cerchez”. Ele se numesc Andra Grigorescu (clasa a XI-a D), Andreea-Cătălina Iurcu și Andreea Păsărelu (clasa a X-a D). Împreună au format o echipă de creație și au realizat materiale necesare amenajării standurilor celor două firme de exercițiu, Cofetăria „Kaira” și Restaurantul „Raisse”. Menționez faptul că ele nu fac parte din aceste firme, doar își ajută colegii să se prezinte la concursuri cu standuri bine aranjate. Ce să mai spunem? Bravo lor!

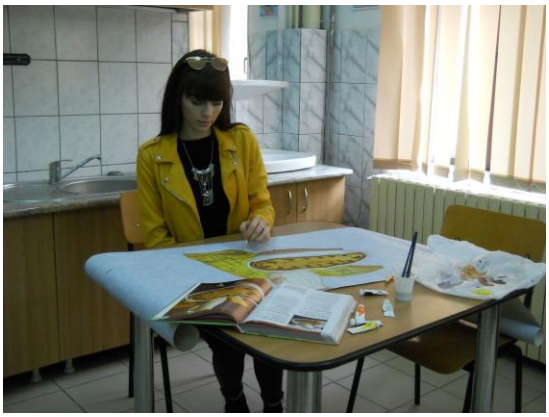

Andra Grigorescu (clasa a XI-a D)

Andreea Păsărelu (clasa a X-a D)

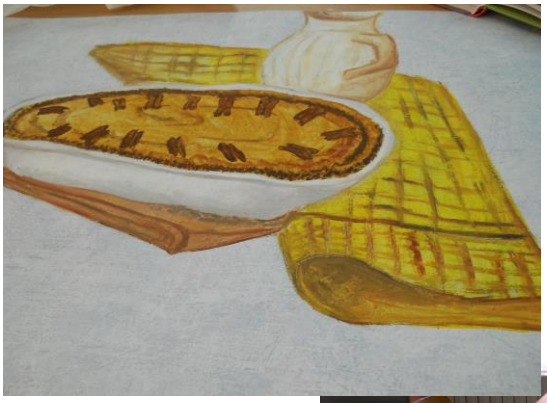

Andreea-Cătălina Iurcu (clasa a X-a D)

VACANȚĂ PLĂCUTĂ TUTUROR !